
Elnöki köszöntő

Tisztelt Olvasó!

A Magyar Hadtudományi Társaság tagjai évtizedek óta azon fáradoznak, hogy minél szélesebb körben megismertessék és elismertessék a hadtudományt (katonai műszaki tudományt), felmutassák annak törvényszerűségeit, kutatási eredményeit, legfelkészültebb művelőit. Ez a küldetés már az alapításnál megfogalmazódott, és azóta sem veszített jelentőségéből, bár a súlypontok időnként változtak.

A Magyar Hadtudományi Társaság újonnan megválasztott elnöksége is ezen küldetés szellemében kívánja munkáját végezni, de saját súlypontjainak figyelembe vételével. Ez nem azt jelenti, hogy tagadjuk az eddigi célokat vagy eredményeket, hiszen ami jól működik, azt nem kell újra megalkotni. Elődeink jó munkát végeztek, hiszen a Társaság immár 35 éve létezik, elismert alkotóeleme a civil társadalomnak, több mint 700 tagja pedig tekintélyt ad erőfeszítéseinknek.

A Társaság előtt álló legnagyobb kihívás napjainkban a működés pénzügyi stabilitásának fenntartása, mert ez az alapja a kitűzött célok teljesítésének. A Honvédelmi Minisztérium, a Honvéd Vezérkar és a Magyar Tudományos Akadémia nélkülözhetetlen támogatása mellett, fel kell tárnunk azokat a lehetőségeket, melyek azokban a cégekben rejlenek, akik érdekeltek a hadtudományi kutatásokban, fejlesztésben. A velük való szorosabb együttműködés, a közös rendezvények, közös kutatások, kiállítások, a népszerűsítési lehetőségek – hagyományos és digitális – minél hatékonyabb kihasználása elengedhetetlen.

További erőfeszítésekre van szükségünk a Társaság korfájának módosításában, az érdeklődő fiatalok minél nagyobb arányban történő bevonására a munkába. A gyakornoki rendszer, a fiataloknak kiírt pályázatok kiváló lehetőségek, de minden más módon (közösségi felületek) is törekednünk kell a fiatalabb korosztályok megnyerésére. Ez alapvető érdeke a társaságnak és alapvető érdeke a hadtudománynak. Abban a láncban, amelyben az Országos Tudományos Diákköri mozgalom (benne a Had- és Rendészettudományi Szekció), a Magyar Hadtudományi Társaság, az NKE Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar, Hadtudományi Doktori Iskola és a Katonai Műszaki Doktori Iskola, az MTA IX. osztály Hadtudományi Bizottsága sorakozik, csak egymásra támaszkodva érhető el látható eredmény. Együttműködésre vagyunk ítélve, melynek keretei működnek, személyi feltételei adottak, tartalommal történő kitöltése pedig mindig lehet hatékonyabb.

A szervezettség meghatározza a működés hatékonyságát. Rendkívül fontos szerepet töltenek be a szakosztályok, a klubok, a debreceni, szegedi és dél-dunántúli tagozat. Utóbbiakban minden szempontból jelentős fejlődési potenciál rejlik, melynek kiaknázása kiemelt feladatunk kell, hogy legyen.

A kutatási eredményeket nem elég elérni, azokat át is kell tudni adni, minél szélesebb körben. Nem eshetünk abba a hibába, amit Zrínyi Miklós keserűen így fogalmazott meg: „Más nemzetek könyveket írnak seregek rendeléséről, mi pedig azokat nevetjük” (Vitéz hadnagy) Elemi érdekünk, hogy folyóiratunk, a *Hadtudomány* negyedéves rendszerességgel megjelenjen nyomtatott formában, és ezzel párhuzamosan (majd fokozatosan átvéve a szerepet) az on-line kiadás is aktív legyen. A jövő – sőt már a jelen – a digitalizáció felé mutat, így minden rendelkezésre álló felületen meg kell jelennünk.

Említettük az együttműködés fontosságát, melynek a lehető legszélesebb körre kell kiterjednie. A hadtudomány, amely a kezdetektől interdiszciplináris tudományág, számtalan olyan kapaszkodót, együttműködési feladatot talál, amely a társadalom, a társadalmi szervezetek, a tudományágak széles körét érinti. Közhely, de attól igaz, hogy mára csak a tudományágak egymásra épülésével, egymás eredményeinek, módszereinek befogadásával lehet új eredményeket felmutatni.

A Magyar Hadtudományi Társaság tiszteletre méltó múltja és az elődök fáradhatatlan munkálkodása minket is kötelez. Szerényen és csendben, de szorgalmasan végezni a vállalt feladatokat, hogy az utánunk jövők ne vethessenek ránk követ.

Padányi József

a Magyar Hadtudományi Társaság elnöke